

"Έθνος" 15/7/54

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ
ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ἐκλείσθη ἡ σχολικὴ ἐργασία τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ στὶς 9 τρέχοντος μὲ μὴ σύντομη ἄν καὶ τυπικὴ γιορτὴ.

«Μουσεῖα» ἐκαλοῦσαν οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι τὰς σχολικὰς γιορτὰς· καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς εἶναι τόσο ταιριαστὸς ὅσο καὶ δικαιολογημένος. Γιατὶ στὶς γιορτὰς αὐτὰς, ὡς σήμερον γινότανε, κάποτε-κάποτε γίνεται καὶ σὲ μᾶς, ἐπίδειξη ὅλης τῆς σχολικῆς ἐργασίας ἢ κυρίως ἐκείνης ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν τῶν Μουσῶν. Καλύτερα ἐκείνης ποὺ ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς Μοῦσας. Ἐξετάσεις προφορικὰς μπροστὰ τοὺς γονιοὺς καὶ τὶς ἐκπαιδευτικὰς Ἀρχάς, ἢ καὶ τοὺς ἄρχοντες τῆς πόλεως ἀκόμα σ' ὅλα ἢ στὰ κυριώτερα μαθήματα, ἀπαγγελίαι ποιημάτων, παραστάσεις σχολικῶν δραμάτων, κλπ. κλπ.

Αὐτὰ ὅλα δὲν τὰ εἶδαμε στὴ σχολικὴ γιορτὴ τοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ, οὔτε συνηθίζονται σήμερον στὶς τελικὰς σχολικὰς γιορτὰς τοῦ ἔτους.

Εἶδαμε μαθητικὰς ἐκθέσεις πρῶτα-πρῶτα πλούσια, ἢ ὀρθότερα θὰ λέγαμε, μαθητικὰς ἐκθέσεις ἰχνογραφίας, ζωγραφικῆς (ὕδατογραφίας) καὶ διακοσμητικῆς καὶ χειροτεχνίας ποὺ θὰ ἦταν παράλειψη νὰ μὴν γραφτοῦν γι' αὐτὰς δύο λόγια, νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος τὶ μποροῦν νὰ κάνουν τὰ παιδιὰ μας. Νὰ γνωρίσουν πόση δημιουργικότητα, δύναμη ἐμπνευσης καὶ πρωτοτυπίας κλείνει μέσα τῆς ἡ ἀγνή παιδικὴ ψυχούλα.

Στὸ σύνολό τους λοιπὸν οἱ παιδικὰς αὐτὰς ἐργασίαι μᾶς παρουσιάζουν κάτι τὸ ἐκπληκτικόν. Στὴν ἰχνογραφίαν καὶ τὴν ζωγραφικὴν τοὺς τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια μᾶς δίνουν ἐκφραση στὴ γραμμὴ ποὺ καρφώνει τὴν προσοχή· ἡ φωτοσκίαση δείχνει γούστο καὶ ἐσωτερικότητα ἀληθινὰ εὐαίσθητα ὡς καλλιερ-γημένου καλλιτέχνη. Ὅλο τὸ σχέδιον, εἴτε μὲ μολύβι εἴτε μὲ ὑδατοχρώματα, ὑποβάλλει στὸν παρατηρητὴ τὴν ἰδέαν τῆς διανοητικότητος. Τὸ σχέδιον ἐκ τοῦ φυσικοῦ χρειάζεται, ἀλήθεια,

Ὁ 55
ἰσχυρο
του ἐκ
πινακί
σβείας
ὅτι θ

ΕΠΙΣΤ

Ο

Τὸ καλ
μέ ὅλα τὰ
χαρὰν ποὺ
ὅλα τὰ με
κινδύνους.
«εἰδικούς»
ποχὴ —
γείαν, ποὺ
σως συνδε
κλιματολογ
τόπου, εἴτ
τῆς ἐκάστο
καλοκαίρι θ
τοιούτους κ
Καὶ ἕνας ἄ
ρον σὸ βαρο
ρὰ πληγὴ τ

πνευματική ένταση, όξύτητα και συνθετική δύναμη του μυαλού για να τὸ συλλάβη σάν σύνολο και με ὅλες του τίς λεπτομέρειες. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ φωτοσκίαση ἢ τὸ χρώμα. Ἐδῶ ἀναπτύσσεται ἡ ἀνώτερη τεχνική. Κι' εἶναι μερικά προικισμένα παιδιά, πὸν προβάλλουν σάν ἡ λαμπροστόλιστη αὐγοῦλα μιᾶς ἄσπρης μέρας.

Στὴ διακοσμητική και τὴ χειροτεχνία πρέπει νὰ μπῆ σὲ πράξη, νὰ ἰδῆ τὴν ὑλοποίηση κι' ἐνσάρκωσή του ὁ ψυχικός και καθαρά πνευματικός κόσμος με ὑλικά μέσα. Στὴν ἰχνογραφία και τὴ ζωγραφική μπορεῖ ν' ἀντιγράψῃ τὸν ἔξω κόσμο. Σὲ τοῦτα, ὅμως, ὀλοτέλα πηγαῖα κι' αὐθόρμητα θὰ σπρωχθῆ τὸ παιδί ἀπὸ τὸν ἔσω κόσμο νὰ δημιουργήσῃ δηλ. νὰ συλλάβῃ τὸ σχέδιο, γραμμὴ, σχῆμα και χρώμα, μέσα του πρώτα και νὰ τὸ ξαναζωντανέψῃ ὕστερα με τὸ μολύβι, τὴ μπογιά, τὸ ξύλο και τὸ μέταλλο ἢ πέτρα, με τὸ ρουχο, τὴν κλωστή και τὸ βελόνι. Πόσο πλούσια ἐκδηλώνονται ἐδῶ οἱ παιδικοὶ θησαυροί! Τί πρωτοτυπία και αἴσθησι τοῦ φυσικοῦ μαζί! Πόσο πιστά τ' ἀνεπηρέαστα ταλέντα τοῦ παιδιοῦ κρατιοῦνται στοὺς νόμους τῆς ἀληθινῆς τέχνης και με πόση εἰλικρίνεια! Μακροῦν κρατιοῦνται τὰ παιδιά ἀπὸ τίς διαστροφές και τίς παραποιήσεις τῶν κανόνων τῆς ἀληθινῆς τέχνης πὸν γέννησαν τὰ τέρατα τοῦ Κυβισμού, τοῦ ντανταϊσμοῦ, τοῦ σουρρεαλισμοῦ και τὸσων ἄλλων εἰς -ισμοῦ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ τέχνη, ἡ τέχνη τῶν παιδιῶν μας. Κι' ἀπ' τὰ παιδιά σήμερα παίρνουντας μαθήματα οἱ τεχνοκρίτες κι' οἱ ἀληθινοὶ καλλιτέχνες στρέφονται στὴν ἀληθινὴ τέχνη τῆς ἀρχαιότητας, πὸν ἢ θὰ μιμηθῆ τὸ φυσικὸ κάλλος ὅσο μπορεῖ πὸ πιστά ἢ θὰ ἐξιδανικεύσῃ τὴν ὁμορφιά τῆς φύσης.

Τέτοιες σκέψεις, τέτοια χαρὰ και τόσο σπουδαῖα διδάγματα μᾶς δίδει ἡ μαθητικὴ ἐκθεσὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου Λεμεσοῦ.

Ἡ κ. Γενοβέφα Ἀγγελινίδου για τὰ ἐργόχειρα και ὁ κ. Βίκτωρ Ἰωαννίδης και ἡ κ. Χαρίκλεια Χατζησάββα—Φωτίου για τὴν ἰχνογραφία, ζωγραφική και χειροτεχνία, εἶναι ἄξιοι τῶν πὸ θερμῶν συγχαρητηρίων μας για τὴν τόσο γόνιμη ἐργασία τους.

ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Λεμεσός, 12.7.1954